

nævne et par punkter, hvor jeg måske synes man kunne gøre noget mere.

Det første er, at vi synes, der mangler en klar handlingsplan med lidt flere indikatorer. Det er – og jeg skal lade være med at sige det hele, men bare nøjes med forkortelsen, SRSR, nu er det så mange gange sagt, hvad forkortelsen betyder; selv om den nuværende formand ikke lige sad i stolen, så er det sagt mange gange – simpelt hen svært at følge de midler, der gives til det her område. Og jeg ved ikke, om vi kan forbedre det i form af nogle indikatorer, eller hvad ved jeg, sådan at vi får lidt større klarhed over, hvordan det egentlig går med de her midler.

Kl. 13:07

Det andet er, at vi jo også må erkende, at der er en øget efterspørgsel. Der er endnu flere mennesker i den reproduktive alder, end der har været tidligere, det er den ene årsag. Den anden årsag er, at nogle af de programmer, vi har haft, rent faktisk har hjulpet, og det giver så et øget pres på området. Der er selvfølgelig den nok så omtalte stigning i hivsmitte og aids, og det betyder jo så også, at der bliver et behov.

Derfor har det ført til, at der er oprettet en koalition i 2004, og jeg vil egentlig godt spørge, hvorfor Danmark ikke har tilsluttet sig den koalition. Sådan som jeg ser det, har vi ikke gjort det. Det er muligt, der er en god begrundelse, men jeg vil i hvert fald gerne høre den.

Det tredje er, om vi gør nok for at udvikle en offensiv strategi mod de usikre aborter, om vi gør nok i sammenhæng med andre lande. Sverige gør en hel del på det her område, og det er lidt mit indtryk – jeg kan tage fejl, og så kan jeg jo blive korrigeret – at man godt kunne ønske sig en større koordination på det her område, end tilfældet er i dag, og hvor man så måske kunne få mere ud af midlerne.

Det sidste, jeg godt vil sige, er, at hiv/aids-bekæmpelsen er vigtig, men det er jo selvfølgelig også vigtigt – selv om der er meget fokus på hiv/aids-bekæmpelsen, og det skal der også være – at det her reproduktive område ikke glemmes. Det er jo trods alt også fremtiden, det handler lidt om. Det andet er bekæmpelse af en sygdom, men det kunne være ønskeligt, hvis vi med det her også kunne få noget forebyggelse, sådan at vi måske også på lang sigt kom ned i udviklingen af hiv/aids.

Kl. 13:09

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Næste ordfører er fru Line Barfod.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Flere af de foregående ordførere har nævnt de forfærdelig høje tal for, hvor mange der dør, så dem vil jeg ikke gentage.

Jeg synes, det er utrolig væsentligt at sætte ind for at gøre noget på området her – selvfølgelig først og fremmest af hensyn til de kvinder, der dør, også af hensyn til de børn, der mister deres mor, og også af hensyn til, at hvis udviklingen i tredje verdenslandene skal vendes, er det afgørende at få nedbragt dødeligheden i forbindelse med graviditet og fødsel. Det er så afgørende at sikre, at kvinderne overlever og er der til at tage sig af deres børn, og derfor er en af de væsentligste ting, vi skal gøre noget ved, selvfølgelig den generelle fattigdomsudvikling, hvor det jo desværre går den fuldstændig forkerte vej i disse år, hvor uligheden på verdensplan stiger og stiger. Vi kan senest se det af fødevarekrisen, hvor der i den grad mangler fødevarer de steder, hvor folk har brug for dem, mens de andre steder i verden i stedet bliver brugt til at putte i benzintankene.

Jeg synes også, det er tankevækkende, at meget af det, der er brug for for at gøre en indsats i forhold til reproduktiv sundhed, i forhold til at sikre kvinderne i forbindelse med graviditet og fødsel eller forebygge, at de konstant bliver gravide, jo er helt lavteknologisk. Det er jo at sikre, at der kommer prævention ud. Det er ikke noget, der skal laves stor og fin forskning i, eller noget, vi ikke ved. Vi ved godt, hvad der skal til, det er et spørgsmål om at komme ud og dele prævention ud, komme ud og undervise helt simpelt og praktisk i, hvordan man benytter præventionen, og fortælle noget om, hvordan den fungerer, og så er det et spørgsmål om at uddanne jordemødre.

Da man her i Norden for efterhånden mange år siden besluttede, at man gerne ville have professionelle jordemødre, gik man meget lokalt til værks og sørgede simpelt hen for, at det enkelte sogn fandt kvinder, der kunne blive uddannet til jordemødre og så kunne tage tilbage til sognet og udføre et stykke arbejde der. Jeg tror, det er vigtigt at se på nogle af disse helt lavpraktiske, lavteknologiske måder: Hvordan får vi fat i nog-